

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1128/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 925/11 од 23.04.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 250/15 од 08.10.2015. године, у седници већа одржаној 24.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 925/11 од 23.04.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 250/15 од 08.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К 925/11 од 23.04.2015. године окривљени Н.С. је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити под условом да окривљени року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а такође је обавезан да плати на име судског паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећеном Б.С. надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, а оштећени Б.С. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж 250/15 од 08.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Н.С., а пресуда Основног суда у Великом Градишту К 925/11 од 23.04.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Н.С., адвокат Д.П., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног Н.С. ослободи кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд пресуду засновао само на налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке П.Ђ. и на сведочењу оштећеног Б.С., при чему није узео у обзир бројне нелогичности које су се појавиле у налазу вештака и које суд није отклонио и поред изнетих примедби одбране. Наиме, вештак је у свом налазу и мишљењу утврдио да је коловоз критичном приликом био прегледан 210 метара, да је возач спорну опасну ситуацију спазио на 80,8 метара и започео кочење на 72 метра у односу на место судара, а што је у супротности са материјалним доказом са лица места где је наведено да траг кочења износи 40,6 метара, што указује да је возач мотоцикла тек тада уочио опасну ситуацију. Бранилац истиче и да је вештак одредио брзину кретања мотоцикла на 85 km/h, а при таквој брзини је готово немогуће да настану оштећена на трактору и мотоциклу која су уочена на лицу места, при чему приликом вршења увиђаја службена лица ПС Голубац су видела да је мерач брзине на мотоциклу био заглављен и остао на 180 km/h, што је сведок Љ.С. саопштио окривљеном након извршеног увиђаја. Због свега наведеног бранилац сматра да је у конкретном случају било неопходно да се изведе доказ у виду реконструкције лица места, а што првостепени суд није учинио.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овог суда, бранилац окривљеног даје сопствену оцену изведених доказа, оспоравајући притом налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке, те износи своје чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, односно оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар–саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.